

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžr/84/2014
Identifikačné číslo spisu:	7011200423
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7011200423.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Júlii Horskej, v právnej veci navrhovateľa: R. M., B. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Olga Szabó, AK J. Fučíka 213, Patince, proti odporcovi: Okresný úrad Rožňava, pozemkový a lesný odbor, Šafárikova 71, Rožňava, za účasti: 1./ W. L., 2./ L. M. L., 3./ G. L., všetci bytom K. XXX, 4./ L. C., bytom F. XX, 5./ Slovenský pozemkový fond, Bratislava, Búdková 36, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2011/00012-4 zo dňa 15. marca 2011, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/9/2011-38 zo dňa 25. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/9/2011-38 zo dňa 25. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len krajský súd alebo súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým podľa § 5 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodol tak, že navrhovateľ spĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. n/ zákona a že tomuto nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemkom v k. ú. B., pôvodne vedeným v pozemno-knižnej zápisnici č. 92 ako parc. č. 2909 - pastva, vo výmere 974 siah, ktoré sú podľa údajov registra C-KN totožné s parc. CKN č. 1969/7 - zastavaná plocha vo výmere 360 m², evidovanou na LV č. XXXX pre prekážku vydania uvedenú v § 11 ods. 1 písm. d/, t.j. že pozemok bol po prechode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný. Zároveň správny orgán oprávnenej osobe priznal právo na náhradu za pozemky v podieloch tam uvedených a rozhodol aj o tom, že oprávnenej osobe sa poskytne za pozemky v kat. úz. B. (v

rozhodnutí uvedené) náhrada podľa § 6 ods. 2 zákona po právoplatnosti rozhodnutia, pričom náhradu poskytne Slovenský pozemkový fond. Krajský súd tak rozhodol, keď sa stotožnil s právnym názorom odporcu v tom, že oprávnenej osobe nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemku v k. ú. B., pôvodne vedenému v pozemno-knižnej zápisnici č. 92 ako parc. č. 2909 - pastva, vo výmere 974 siah, ktoré sú podľa údajov registra C-KN totožné s parc. CKN č. 1969/7 - zastavaná plocha vo výmere 360 m², evidovanou na LV č. XXXX, lebo v konaní bola preukázaná prekážka uvedená v § 6 ods. 1 písm. d/ zákona a preto oprávnenej osobe sa za uvedený pozemok priznáva právo na náhradu v podiele 1/1 z vlastníckeho podielu pôvodného vlastníka s tým, že náhradu poskytne podľa § 6 ods. 2 zákona Slovenský pozemkový fond. Taktiež z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že námietky povinnej osoby týkajúce sa zákonnosti prechodu predmetnej nehnuteľnosti na štát a následne aj na fyzické osoby sú bezpredmetné z dôvodu, že krajský súd musel vychádzať zo skutkového stavu, aký bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a aký bol k 1.1.2004 a nemá právomoc posudzovať zákonnosť iných právnych aktov alebo postupov, ktoré týmto aktom predchádzali. Práve námietky navrhovateľa vznesené v správnom a v súdnom konaní boli dôvodom, pre ktorý tieto nehnuteľnosti podliehajú predmetnej reštitúcii. Ďalšie námietky, týkajúce sa neúplnosti napadnutého rozhodnutia s prihliadnutím na obsah reštitučnej žiadosti, ktorou si navrhovateľ uplatnil nárok aj na iné nehnuteľnosti považoval krajský súd za irelevantné, pretože platná legislatíva nevylučuje, aby o podanej reštitučnej žiadosti správny orgán rozhodol viacerými rozhodnutiami. Pokiaľ ide o ďalšie nehnuteľnosti, na ktoré si uplatnil reštitučný nárok, povinnosťou správneho orgánu je o odôvodnenosti tohto nároku vo vzťahu k nim rozhodnúť.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 s použitím § 250l ods. 2 OSP, v zmysle ktorého neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie žiadajúc navrátenie vlastníctva pôvodných parciel oprávneným osobám. V odôvodnení odvolania podrobne poukázal na výrokovú časť krajským súdom preskúmaného rozhodnutia odporcu a na genézu vlastníckych a užívacích práv k nehnuteľnosti bližšie špecifikovanej vo výrokovej časti rozhodnutia odporcu v období od prechodu nehnuteľností do vlastníctva štátu - do správy Štátneho rybárstva n. p. Stupava podľa vl. nar. č. 15/1959 zn. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora a vyhl. č. 88/1959 Ú. v. v rozsahu podľa geometrického plánu 0-920-72-1/2-2 až do uplatnenia reštitučného nároku a zdôraznil, žiadosť o zaknihovanie nehnuteľností do evidencie nehnuteľností, ktorú podalo po siedmych rokoch Štátne rybárstvo n. p. Stupava dňa 15.4.1970. Bývalé Stredisko geodézie v Rožňave v roku 1971 žiadosť o zápis vyvlastňovacieho rozhodnutia a k tomu pripojený geometrický plán ako listiny neschopné zápisu do evidencie nehnuteľnosti. Takýto stav pretrvával až do deväťdesiatich rokov. Na základe novo vyhotoveného geometrického plánu č. 243-363-083/93 Východoslovenský rybársky podnik š. p. Michalovce dňa 16.7.1997 požiadal o zápis stavby na cudzom pozemku. Tak došlo k zapísaniu tzv. vysporiadaných pozemkov. Tak sa stalo napriek tomu, že dňa 17.6.1996 ponúkol pod rybníčnym areálom jednotlivým vlastníkom úradnú cenu - nájomné. V marci 1977 pod pol. VZ 29/97 a 30/97 bola v operáte katastra nehnuteľností vykonaná hromadná zmena - zrušené boli parcely na listoch vlastníctva a samotné listy vlastníctva. Ako dôvod sa uviedla žiadosť Východoslovenského rybárskeho podniku č. 8/143/95 z 18.4.1995 a vyvlastňovacie rozhodnutie z roku 1963. Táto žiadosť podľa názoru odvolateľa nemohla byť dôvodom na vykonanie zmeny, nakoľko na jej základe a k nej doloženom geometrickom pláne bol vykonaný zápis pod pol. VZ 44/95 na LV č. XXXX a to len zápis budov a stavieb. V žiadosti o zápis je jednoznačne uvedené, že pôda nie je vlastnícky vysporiadaná. Pod pol. VZ 137/96 bola následne zapísaná kúpnopredajná zmluva, podľa ktorej Východoslovenský rybársky podnik š. p. Michalovce odpredáva súkromným osobám len a výlučne budovy a stavby na parcelách. Predmetom predaja neboli žiadne pozemky. Pod pol. VZ 30/1997 bol založený list vlastníctva č. XXXX v prospech Východoslovenského rybárskeho podniku na parc. KN z geometrického plánu č. 243-363-083/93, ktorým boli zrušované parcely z listov vlastníctva a samotné listy vlastníctva napriek tomu, že pôda

nebola vlastnícky vysporiadaná. Túto skutočnosť riešil Krajský úrad Košice - odbor kontroly v roku 1998. Pod položkou VZ 137/96 bola následne zapísaná kúpnopredajná zmluva, podľa ktorej bol súkromným osobám predané len výlučne budovy a stavby na parcelách. Pod položkou VZ 30/1997 bol založený list vlastníctva č. XXXX v prospech Východoslovenského rybárskeho podniku na parc. č. KN z geometrického plánu č. 243 363 083/93, ktorým boli zrušované parcely z listov vlastníctva a samotné listy vlastníctva. Táto zmena v operátoch katastra nehnuteľností bola podľa názoru odvolateľa vykonaná neoprávnene, čo konštatoval aj Krajský úrad Košice - odbor kontroly dňa 23.10.1998. Následne potom Východoslovenský rybársky podnik š. p. Michalovce delimitačným protokolom odovzdal predmetné nehnuteľnosti SPF Bratislava. K delimitačnému protokolu bol pripojený nový geometrický plán č. 222585-173/97-63. Takto sa predmetné nehnuteľnosti - pozemky zapísali na LV č. XXXX v správe SPF Bratislava a stavby sa previedli kúpnopredajnou zmluvou V 987/96 na súkromné osoby na LV č. XXXX, všetko v kat. úz. B. Na daný skutkový a právny stav je preto potrebné aplikovať režim vl. nar. č. 15/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora a vyhl. č. 88/1959 Ú. v. tak, ako to vyplýva z obsahu celého spisu a samotného rozhodnutia. Na daný prípad sa nemôže aplikovať vtedy platný a účinný zákon č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku, najmä ustanovenie § 18 a nasl. upravujúcich vyvlastnenie a samotné vyvlastňovacie konanie. Odvolateľ dal do pozornosti súdu aj príslušnú judikatúru súdov. Odvolateľ si uplatnil trovy konania a právneho zastúpenia.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť z dôvodov uvedených v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a s poukazom na nález ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS209/2010-29 zo dňa 16.9.2010, ktorý potvrdil, že prechod vlastníckeho práva na štát na základe rozhodnutia Okresného národného výboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962 máj zo dňa 28.6.1963, bol zoštátnením (znárodnením) vykonaným v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady, čím bola splnená podmienka uvedená v § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom. To znamená, že k prechodu vlastníckeho práva na štát došlo v dôsledku právneho titulu, ktorým je možno reštituovať podľa uvedeného ustanovenia zákona.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1, 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých

majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku. Reštitučné predpisy boli vydané s cieľom zmierniť následky niektorých majetkových krívd a majú uľahčiť uplatnenie nárokov oprávnených osôb, nie vylúčiť ich podľa všeobecných právnych predpisov. Zároveň si bol zákonodarca vedomý, že odstránenie všetkých krívd nie je reálne a že sa teda musí uspokojiť len s nápravou niektorých, a preto výklad týchto právnych predpisov nemôže byť natoľko dogmatický a ústavne nekonformný, že by zakladal de facto voči niektorým osobám krivdy nové. Preto pri aplikácii reštitučných predpisov treba postupovať veľmi citlivo, aby nedošlo k ďalším krivdám.

Zákon č. 503/2003 Z. z. v § 1 upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb. a § 37 až § 39 zákona SNR č. 330/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria a b/ lesný fond.

Reštitučné zákony nepredpokladajú (neprezumujú) ani jednu z podmienok stanovených v príslušných ustanoveniach jednotlivých zákonov (v danom prípade § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z.), takže pre úspešné uplatnenie nároku musí oprávnená osoba preukázať uplatnený reštitučný titul.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25.2.1948 do 1.1.1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 zákona č. 503/2003 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31.12.2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastníla pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 6 ods. 1 písm. d/ vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil podľa § 250q ods. 2 OSP odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 15.3.2011 č. 2011/00012-4 a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie, ktoré mu predchádzalo na základe navrhovateľom uplatneného reštitučného nároku v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z. uplatneného dňa 30.12.2004 na Obvodnom pozemkovom úrade Rožňava na navrátenie vlastníctva k pozemkom v k. ú. B., ktoré boli vo vlastníctve jeho právnych predchodcov R. a R. (rodičia) a M. (stará matka), ako pôvodných vlastníkov nehnuteľností. Rozhodnutím finančného odboru Okresného národného výboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962 máj zo dňa 28.6.1963 prešli nehnuteľnosti do vlastníctva čl. štátu. Kúpnu zmluvou z 29.5.1998 Slovenský pozemkový fond v Bratislave odpredal nehnuteľnosti v k. ú. B. fyzickým osobám. Odvolací súd posudzovaný vec skúmal najmä z pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v odvolaní a či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorý na základe uplatneného reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom zo dňa 30.12.2004 právny nárok oprávnenej osoby posúdil podľa §3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. a z dôvodu, že oprávnenej osobe nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemkom v kat. úz. B. (pôvodne podľa pozemkovej knihy pzkn. vl. č. 92, parc. č. 2909 o výmere 974 kj. siah, druh pozemku pastva v podiele pôvodného spoluvlastníka 12/24, podľa údajov registra C-KN parc. č. 1969/7, zastavaná plocha o výmere 360 m2 zapísaná na LV č. XXXX) a bolo oprávnenej osobe priznané právo na náhradu za pozemky v podiele 1/1-ina z vlastníckeho podielu pôvodného vlastníka.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, tvoriaceho súčasť spisu krajského súdu, mal odvolací súd preukázané, že na Okresnom súde v Rožňave prebiehalo konanie pod. sp. zn. 10C/156/01 konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Zhodne ako v konaní pred správnym orgánom tak aj v občianskoprávnom konaní okresný súd konal a rozhodoval o právnych otázkach navrhovateľov tohto súdneho konania, najmä posúdenie predbežnej otázky, že k vyvlastneniu sporných nehnuteľností na základe rozhodnutia bývalého ONV v Rožňave nedošlo. V odôvodnení právoplatného rozhodnutia č. k. 10C/156/01-178 zo dňa 26.9.2001 okresný súd dospel k záveru, že v zmysle § 6 Vládneho nariadenia 15/1959 Zb. nehnuteľnosti uvedené v rozhodnutí č. Fin.88/ev.19/H/1962 majú zo dňa 28.6.1963 dňom 15.8.1963 prešli do vlastníctva štátu v správe Štátneho rybárstva n. p. v Stupave. Obvodný pozemkový úrad Rožňava, t. j. odporca nespochybnil rozsudok Okresného súdu v Rožňave č. k. 10C/156/01-178, ktorý potvrdil Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 12Co/301/01-211 zo dňa 19.2.2002. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. IV. ÚS209/2010-29 zo dňa 16.9.2010 potvrdil, že prechod vlastníckeho práva na štát na základe rozhodnutia Okresného národného výboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962 majú zo dňa 28.6.1963 bol zoštatnením (znárodnením) vykonaným v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady, čím bola splnená podmienka uvedená v § 3 ods. 1 písm. n/ zákona po navrátení vlastníctva k pozemkom, teda, že k prechodu vlastníckeho práva na štát došlo v dôsledku právneho titulu, ktorý je možné reštituovať podľa uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd z administratívneho spisu ďalej zistil, že nehnuteľnosti ktoré prešli do vlastníctva štátu v správe Štátneho rybárstva n. p. v Stupave v zmysle § 6 Vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb., ktoré sa vzťahovalo na veci vo vlastníctve fyzických osôb, alebo súkromných právnických osôb, ktoré užívali na plnenie svojich úloh organizácie socialistického sektora, na základe nájomného, alebo iného právneho pomeru vzniknutého pred účinnosťou tohto nariadenia, pred dňom 25.3.1959 boli už od roku 1954 súčasťou vodného diela Rybníky v kat. úz. B., stavba ktorého bola povolená rozhodnutím Zn. XI./4-739-16/2-1953 zo dňa 18.1.1954, ktoré vydal Krajský národný výbor v Košiciach referát pre výstavbu. Pozemky pôvodného vlastníka boli v užívaní organizácie socialistického sektora od roku 1954, ktorá ich užívala na plnenie svojich úloh. Stali sa súčasťou vodného diela, preto neslúžili na poľnohospodársku výrobu. Zápis nehnuteľností do katastra na základe rozhodnutia č. Fin.88/ev.19/H/1962 majú zo dňa

28.6.1963 prešetrila Okresná prokuratúra v Rožňave, z ktorej rozhodnutia Pd 4018/99-10 zo dňa 04.8.1999 vyplýva, že odkladá podnet na prešetrovanie zápisu nehnuteľností do katastra, nakoľko nezistila dôvod na podanie protestu. Prokurátor konštatoval, že záznamy vykonané Katastrálnym úradom v Rožňave boli na základe listín osvedčujúcich vlastnícke práva štátu vzniknuté pred 1.1.1993 a postupom Katastrálneho úradu nebolo porušené ustanovenie § 38 ods. 2 vyhlášky UGKaK SR č. 79/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva katastrálny zákon.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že oprávnená osoba spĺňa zákonné podmienky podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z., reštitučný nárok si uplatnila v zákonnej lehote podľa § 5 ods. 1 tohto zákona a preukázala právny titul podľa § 3 ods. 1 písm. n/ zákona t.j. znárodnenie vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Odporca v rámci správnej úvahy vyhodnotil všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Prvostupňový súd a ani odvolací súd nemal podklady, ktoré by spochybnil alebo vyvrátili ich pravdivosť. Odporca i prvostupňový súd z vykonaných dôkazov vyvodili správny právny záver o právnom nároku navrhovateľa na náhradu za pozemok bližšie identifikovaný v bode 2. preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu podľa § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z., ktorý sa po právoplatnosti rozhodnutia oprávnenej osobe poskytne. Nakoľko pôvodné pozemky, tak ako to vyplynulo z rozsiahleho dokazovania, boli súčasťou poľnohospodárskeho pôdneho fondu, preto náhradu poskytne Slovenský pozemkový fond. Odvolací súd sa stotožnil s týmto záverom a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporcu bol v súlade so zákonom. V súlade s ústavnými princípmi výkladu právnych noriem je potrebné pri skúmaní správnosti úvahy správneho orgánu tiež zobrať na zreteľ účel a obsah citovanej právnej úpravy, ako aj vychádzať z individuálnych a konkrétnych skutkových okolností daného prípadu. Odvolací súd považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za opakujúce sa a za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa, že rozhodnutie Okresného národného výboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962 máj zo dňa 28.6.1963, na základe ktorého došlo k prechodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na štát, bol porušený v tom čase platný právny predpis. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn. IVÚS 209/2010 zo dňa 16.9.2010 uviedol, že: „toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15. augusta 1963 a v dôsledku toho sa stalo vykonateľným. Preto pokiaľ navrhovateľ spochybňoval nezákonnosť tohto rozhodnutia v dôsledku jeho údajného nedoručenia všetkým účastníkom konania, ktorých sa dotýkalo, odvolací súd pripomína, že nemožno bez ďalšieho spochybňovať právoplatnosť rozhodnutí správnych orgánov, pokiaľ je rozhodnutie opatrené doložkou právoplatnosti“.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s §250k

ods. 1 OSP a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca v zmysle zákona nemá nárok na náhradu trov konania).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.